

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/6/2017
Identifikačné číslo spisu:	6017897534
Dátum vydania rozhodnutia:	03.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6017897534.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 3. augusta 2017 v trestnej veci odsúdeného Y. U. , v konaní o uznanie a výkone rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní odsúdeného Y. U. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. júna 2017, sp. zn. 3 Ntc 4/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného Y. U. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 21. júna 2017, sp. zn. 3 Ntc 4/2017, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon.), rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska republika, sp. zn. 45 Hv 115/16h, zo dňa 14.11.2016, právoplatný dňa 14.11.2016, ktorým bol občan Slovenskej republiky: Y. U., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom T. XXX/XX, D. - Y., Slovenská republika, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku, uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 142 ods. 1/ rakúskeho Trestného zákona, prečinu pozbavenia osobnej slobody podľa § 99 ods. 1/ rakúskeho Trestného zákona a prečinu utajenia dokladov podľa § 229 ods. 1/ rakúskeho Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

J. M., Y. U. a U. F. dňa 22.02.2016 vo Viedni vo vedomej a úmyselnej spolupráci (§ 12 rakúskeho Trestného zákona)

A./ násilím proti osobám vzali cudzie hnutelné veci s úmyslom sa ich privlastnením protiprávne obohatiť, a to osobám menom J. J. a P. U. tak, že násilím vnikli do bytu na adrese XXXX T., U. XX/X/X/XX, následne najprv osobu J. J. násilím pritísli o zem, spútali ju a zapchali jej ústa, potom násilne spútali osobu menom P. U., ktorá v dôsledku toho utrpela podliatiny na predlaktiach, a potom si od uvedených obetí privlastnili cenné predmety, predovšetkým koženú peňaženku vrátane 30 Eur, v hotovosti od osoby menom J. J. ďalších 180 Eur z „peňaženky pre domácnosť“, ako aj šperky a Iné cenné predmety už nezistiteľnej hodnoty od osoby menom P. U.;

B./ osoby menom J. J. a P. U. pozbavili osobnej slobody, a to tak, že menované osoby po činoch, ktoré sú uvedené pod bodom A./ spútané zamkli v byte na adrese XXXX T., U. XX/X/X/XX;

C./ činmi, ktoré sú uvedené pod bodom A./ utajili doklady, s ktorými nesmeli nakladať, konkrétne jeden slovenský občiansky preukaz, jednu elektronickú poisteneckú kartu E-Card, jednu slovenskú poisteneckú kartu, jednu servisnú kartu jednej slovenskej banky ako aj ďalšie zákaznicke a prémiové karty vystavené na meno J. J., a to s úmyslom zabrániť tomu, aby boli použité v právnom styku ako dôkaz o práve, o právnom vzťahu, alebo o určitej skutočnosti,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, vo vzťahu k Y. U. uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky,

príčom odsúdený Y. U. bude vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov pokračovať v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože sú splnené podmienky pre jeho zaradenie v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Rozsudok (doručený odsúdenému Y. U. 04.07.2017, Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici 30.06.2017, Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky 04.07.2017) napadol osobne odsúdený Y. U. odvolaním z 13. júla 2017, doručené Krajskému súdu v Banskej Bystrici 17. júla 2017. V ňom uviedol, že vo výkone trestu v Rakúskej republike má vytvorené lepšie sociálne a pracovné podmienky, ktoré pomôžu k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody. Podľa § 17 ods. 2 zákona o uznaní a výkone rozhodnutia Krajský súd v Banskej Bystrici nerešpektoval princíp nezhoršenia postavenia odsúdeného. Trestný čin spáchal na území Rakúskej republiky a tu má právo podať si žiadosť o podmienené prepustenie po odpykaní polovičky trestu, čo na území Slovenskej republiky nie je možné, vzhľadom na to, že na území SR za trestný čin lúpeže má právo si podať žiadosť o podmienené prepustenie až po odpykaní si 2/3 trestu. Tým pádom by prišlo k porušeniu § 17 ods. 2 zákona, a tým pádom jeho práv. Preto žiada najvyšší súd, aby zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici a neuznal rozsudok.

Odvolanie odsúdeného bolo na vedomie 18. júla 2017 zaslané krajskej prokuratúre, ktorá sa k nemu doposiaľ nevyjadřila.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako odvolací súd (ďalej len najvyšší súd alebo odvolací súd) bol dňa 27. júla 2017 predložený spis s odvolaním odsúdeného.

Úvodom najvyšší súd upriamuje pozornosť na ustanovenia, ktoré majú súvis s odvolacími námietkami odsúdeného Y. U..

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky,

b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo

c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej

republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt alebo vykonáva trest odňatia slobody; inak je príslušný Krajský súd v Bratislave. O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia súd vydá rozhodnutie podľa odseku 1 do 90 dní od doručenia osvedčenia a rozhodnutia; do tejto lehoty sa nezapočítava doba, počas ktorej súd zabezpečuje dodatočné informácie od justičného orgánu štátu pôvodu, ktoré sú nevyhnutné na rozhodnutie o uznaní a výkone.

V zmysle § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z.z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

V zmysle § 29 zákona č. 549/2011 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Najvyšší súd ako odvolací súd na neverejnom zasadnutí preskúmal v zmysle § 518 ods. 4 Tr. por. a § 15 ods. 4, ods. 5 zákona č. 549/2011 Z.z. správnosť výrokov, ktorých sa odvolanie týka ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Zo spisu krajského súdu, sp. zn. 3 Ntc 4/2017, vyplýva, že Spolkové ministerstvo spravodlivosti Rakúskej republiky 23.03.2017 doručilo Krajskému súdu v Banskej Bystrici postupom podľa rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27.11.2008 návrh na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody, a to rozsudok Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska republika, sp. zn. 45 Hv 115/16h, zo 14.11.2016, právoplatného toho istého dňa v spojení s osvedčením z 20.03.2017 týkajúce sa občana Slovenskej republiky Y. U., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom T. XXX/XX, D. - Y., Slovenská republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku. Predložená bola aj zápisnica zo 17.01.2017 urobená v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sonnberg, Rakúska republika ohľadne vyjadrenia odsúdeného Y. U. k návrhu Rakúskej republiky na prevzatie výkonu trestu Slovenskou republikou v jeho veci. Odsúdený Y. U. v tejto zápisnici vyslovil sa proti výkonu trestu v Slovenskej republike (vykonávajúci štát) a nesúhlasí so zaslaním rozsudku a všetkých potvrdení, potrebných k naplneniu výkonu trestu, lebo je v Rakúsku zadržiavaný v lepších väzenských podmienkach. Odsúdený si obhajcu nezvolil. Odsúdený Y. U. uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov začal vykonávať v Rakúskej republike od 06.02.2017 a jeho ukončenie pripadá na 08.08.2023.

Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 15 ods. 1 Zákona č. 549/2011 Z.z. vyžiadal od krajského prokurátora vyjadrenie. Vo vyjadrení z 22. mája 2017 prokurátor vyslovil súhlas s uznaním a výkone rozsudku súdu Rakúskej republiky ohľadne odsúdeného Y. U., čo bolo krajskému súdu doručené 24. mája 2017.

Na neverejnom zasadnutí 21. júna 2017 Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom uznal rozsudok Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska republika zo 14.11.2016, sp. zn. 45 Hv 115/16h, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia.

Krajský súd v napadnutom rozsudku sa dôsledne zaoberal so všetkými relevantnými skutočnosťami majúci vplyv pri rozhodovaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Poukázal pritom na trvalé bydlisko odsúdeného, na obojstrannú trestnosť činu ohľadne skutkov pod bodom A./, B./, C./ aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Pri preskúmaní osvedčenia a rozsudku súdu Rakúskej republiky nezistil dôvody na odmietnutie jeho uznania a výkonu. V súlade so zákonom rozhodol aj o spôsobe neprerušenia výkonu trestu odňatia slobody, keď odsúdeného zaradil do ústavu so stredným stupňom strázenia. Rozhodnutie bolo vydané pri rešpektovaní zákonom upravených lehôt. Uvedené skutočnosti sú podrobne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto ich odvolací súd nebude opakovať, ale na ne v podrobnostiach odkazuje.

Najvyšší súd sa zameria na dôvody odvolania odsúdeného a na skutočnosti, ktoré prvostupňový súd v napadnutom rozsudku bližšie nekonkretizoval.

Ako vyplýva z už vyjadreného, odsúdený opakovane v priebehu konania o uznaní a výkone rozhodnutia, rovnako ako v odvolaní uvádzal, že nesúhlasí s výkonom uloženého trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky. Dôvodom bola tá skutočnosť, že v Rakúskej republike má lepšie podmienky na výkon trestu odňatia slobody a že podmienené prepustenie môže dosiahnuť v tejto republike skôr ako na Slovensku.

Odvolací súd zo spisu zistil, že odsúdený ako štátny občan Slovenskej republiky má trvalé bydlisko v D., teda v Slovenskej republike, ktoré doposiaľ nebolo zrušené, čo sa konštatuje aj v napadnutom rozsudku.

V tejto súvislosti odvolací súd navyše uvádza aj to, že súhlas odsúdeného s výkonom trestu odňatia slobody v Slovenskej republike podľa § 6 ods. 3 písm. a/ v nadväznosti na ods. 1 písm. a/, písm. b/ Zákona č. 549/2011 Z.z. nevyžaduje, keďže ako štátny občan Slovenskej republiky má trvalý pobyt v Slovenskej republike.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z.z. súd nesmie podľa odsekov 1 až ods. 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Podľa § 518 ods. 1 Tr. por. cudzie rozhodnutie sa uzná tak, že trest v ňom uložený slovenský súd nahradí trestom, ktorý by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval. Slovenský súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadá, ako keby nebol odsúdený.

Uvedené preukazuje, že k sprísneniu uloženého trestu rozsudkom súdu Rakúskej republiky nedošlo, lebo druh trestu a jeho výmera ostala aj po uznaní zachovaná. Došlo iba k zmene spôsobu výkonu tohto trestu v súlade s našim právnym poriadkom, čo zákon dovoľuje. Odvolacia námietka odsúdeného nie je preto dôvodná.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny riadny opravný prostriedok.